

رابطه سبک‌های دلبستگی با تاب‌آوری و امید به زندگی در سالمندان شهر گلبهار

وجیهه موحد^۱، عماد ایمانی راد^۲، لیلا سالاریه^۳، مریم معصومی^۴

^۱ کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، خراسان رضوی، ایران

^۲ کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد آیت‌الله آملی، آمل، ایران

^۳ کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد آیت‌الله آملی، آمل، ایران

^۴ کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد آیت‌الله آملی واحد بین‌الملل، آمل، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی با تاب‌آوری و امید به زندگی در سالمندان شهر گلبهار بود. طرح پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. نمونه تحقیق شامل ۷۸ سالمند بود که به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و ابزارهای پژوهش عبارت بود از پرسشنامه سبک‌های دلبستگی هازن و شیور (۱۹۸۷)، پرسشنامه تاب‌آوری کونور و دیودیسون (۲۰۰۳) و پرسشنامه امید به زندگی میلر (۱۹۹۱). برای تحلیل داده‌ها از روش رگرسیون چندمتغیره استفاده شد. نتایج حاکی از آن بود که سبک دلبستگی ایمن پیش‌بین مثبتی برای تاب‌آوری و امید به زندگی در سالمندان می‌باشد و سبک دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا پیش‌بین منفی برای تاب‌آوری و امید به زندگی در سالمندان می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های دلبستگی، تاب‌آوری، امید به زندگی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۱۷۳-۱۶۵